

Nr 62.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående vissa under utrikesdepartementets verksamhetsområde hörande anslag å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1949/50; given Drottningholms slott den 10 februari 1950.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen ministern för utrikes ärendena hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Östen Undén.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 10 februari 1950.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, ANDERSSON, LINGMAN.

Ministern för utrikes ärendena anmäler, efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet, under utrikesdepartementets verksamhetsområde hörande ärenden angående utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1949/50 samt anför därvid följande.

1 *Bihang till riksdagens protokoll 1950. 1 saml. Nr 62.*

Egentliga statsutgifter.

A. Utrikesdepartementet.

[1] 3. Särskilda kostnader för vissa administrativa anordningar. I riksstaten för innevarande budgetår har för ifrågavarande ändamål uppförts ett anslag av 200 000 kronor. Från detta bestridas kostnader för avlöningar åt tre tjänstemän jämte biträdespersonal vid delegationen hos Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete i Paris ävensom åt tre tjänstemän i utrikesdepartementet.

Den svenska kronans devalvering har medfört ökat medelsbehov för personalen i Paris; för innevarande budgetår förutses denna ökning komma att uppgå till 12 000 kronor. I fråga om grunderna för beräkningen av sagda kostnader torde få hänvisas till nästföljande punkt. Vidare har en förstärkning av biträdespersonalen i Paris visat sig vara ofrånkomlig; utgifterna härför under budgetåret 1949/50 ha beräknats till 22 000 kronor. Slutligen har för handläggning vid beskickningen i Washington av ärenden sammanhängande med Sveriges medlemskap i nyssnämnda organisation måst anställas en extra tjänsteman. De kostnader, som i detta sammanhang kräva täckning, beräknas uppgå till omkring 61 000 kronor.

Under budgetåret 1949/50 erfordras sålunda för nu ifrågavarande ändamål sammanlagt ytterligare (12 000 + 22 000 + 61 000 =) 95 000 kronor. Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Särskilda kostnader för vissa administrativa anordningar* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1949/50 anvisa ett anslag av 95 000 kronor.

B. Sveriges representation i utlandet.

[2] Avlöningar vid beskickningar och konsulat: Diplomatsk och konsulär personal m. m. Kungl. Maj:t har den 20 maj 1949 i enlighet med riksdagens beslut (skr. 3/1949) fastställt avlöningsstat under förevarande anslag, varvid för prisutjämningsstillägg upptagits en obetecknad delpost å 1 300 000 kronor.

Sedan fullmäktige i riksbanken den 19 september 1949 beslutit vidtaga en nedskrivning av den svenska kronans värde i förhållande till Amerikas Förenta Staters och vissa andra länders valutor, anmälde den 14 oktober 1949 för Kungl. Maj:t frågan om särskilt prisutjämningsstillägg åt tjänstemän vid beskickningar och konsulat med anledning av sagda nedskrivning av kronan och anfördes därvid följande.

Kungl. Maj:t och riksdagen ha tidigare vid olika tillfällen fastslagit, att de utomlands placerade tjänstemännen äga befogade anspråk på att deras löner vid en avsevärd sänkning av den svenska valutans värde böra bibehållas vid det ungefärliga realvärdet, som av statsmakterna förutsatts vid

lönernas fastställande. I enlighet med denna princip träffades såväl under det första världskriget som under den därpå följande inflationsperioden åren 1919—1921 särskilda anstalter för att bereda tjänstemännen inom utrikesförvaltningen kompensation för sådana förluster i avlöningshänseende, som uppkommit genom kursdifferenser. Vidare ansågos särskilda anordningar motiverade för att bereda gottgörelse för det kursfall, som drabbade den svenska valutan i samband med Kungl. Maj:ts beslut den 27 september 1931 att befria riksbanken från skyldigheten att inlösa sina sedlar med guld; då uppkomna kursförluster ersattes i så måtto, att befattningshavare i vederbörande länder berättigades att tillgodonjuta sina löneförmåner efter en kurs, som med en marginal av fyra procent avvek från guldpariteten.

I frågan om ersättning för de kursförluster, som uppkomma genom den nu vidtagna nedskrivningen av den svenska valutans värde, har yttrande inhämtats från de av ministern för utrikes ärendena enligt Kungl. Maj:ts beslut den 17 december 1948 tillkallade sakkunniga, vilka erhållit i uppgift att inom utrikesdepartementet biträda vid beredning av frågor rörande avlöningar till tjänstemän vid beskickningar och konsulat. De sakkunniga ha förordat, att särskild kursförlustersättning skall utgå såsom tilllägg till övriga löneförmåner. De sakkunniga, som funnit, att denna ersättning bör beräknas på basis av vederbörande tjänstemans totala löneförmåner, ha dock förklarat sig anse, att fullständig kompensation för uppkomna kursförluster icke bör lämnas. Bland annat borde beaktas, att viss del av tjänstemännens avlöningsförmåner regelmässigt torde användas för utgifter i Sverige. I princip innebär de sakkunnigas förslag, att kursförlustersättningen skall beräknas efter procenttal i fallande skala på så sätt, att ersättning, som hänför sig till högre skikt av tjänstemannens årslön, förlagsvis överstigande 24 000, respektive 48 000 kronor för år, bestämmes efter ett lägre procenttal än den gottgörelse, som belöper på närmast lägre skikt. I den praktiska tillämpningen av ifrågavarande princip skulle resultatet bli exempelvis, att tjänstemän i Amerikas Förenta Stater, där valutan i förhållande till kronan stigit med 43,89 %, erhålla en ökning av sina avlöningsförmåner med 40 % å den del av lönen, som understiger eller uppgår till högst 24 000 kronor för år, med 36 % å den del av lönen, som överstiger 24 000 men icke 48 000 kronor för år, och med 32 % å återstoden. I fråga om länder, vilkas valutors värde ej stigit lika mycket i förhållande till den svenska, skulle motsvarande lägre procenttal fastställas.

I anslutning därtill beslöt Kungl. Maj:t, att under tiden 1 oktober—31 december 1949 finge till de tjänstemän, som upptogos i en vid statsrådsprotokollet såsom bilaga fogad förteckning, utgå ersättning i form av särskilda prisutjämningsstillägg för nu ifrågavarande kursförluster med de belopp, som jämväl angåvos i nämnda förteckning. Vidare förklarades, att ifrågavarande belopp skulle bestridas av de i respektive avlöningsstater upptagna delposterna till prisutjämningsstillägg. Verkställda beräkningar ha givit vid handen, att för täckande av kostnaderna för dessa särskilda prisutjämningsstillägg komma att för innevarande budgetår utöver redan anvisade medel erfordras i runt tal 900 000 kronor.

Under den gångna delen av innevarande budgetår har därjämte på grund av en inom några länder inträffad prisstegring blivit nödvändigt att i form av prisutjämningsstillägg bereda därvarande tjänstemän ersättning för de-

ras ökade utgifter. Frågan har underställts nämnda sakkunniga (utrikesförvaltningens lönenämnd); enligt därvid gjorda beräkningar torde för ändamålet erfordras ett belopp av i runt tal 200 000 kronor.

Riksdagens medgivande att överskrida posten med ovannämnda belopp å (900 000 + 200 000 =) 1 100 000 kronor torde böra inhämtas, och jag hemställer sålunda, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att den i avlöningsstaten för diplomatisk och konsulär personal m. m. upptagna delposten till prisutjämningsstilllägg må för budgetåret 1949/50 överskridas med högst 1 100 000 kronor.

[3] **Avlöningar vid beskickningar och konsulat: Attachéer.** I gällande avlöningsstat har under detta anslag upptagits en obetecknad delpost till prisutjämningsstilllägg å 100 000 kronor. Av skäl, som anförts under nästföregående punkt, erfordras under innevarande budgetår för prisutjämningsstilllägg åt attachéer ytterligare medel; enligt verkställda beräkningar erfordras för ändamålet 175 000 kronor. Riksdagens medgivande att överskrida posten med detta belopp torde böra inhämtas.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att den i avlöningsstaten för attachéer upptagna delposten till prisutjämningsstilllägg må för budgetåret 1949/50 överskridas med högst 175 000 kronor.

[4] **Avlöningar vid beskickningar och konsulat: Pressattachéer.** Under förevarande anslag har i gällande avlöningsstat upptagits bl. a. en obetecknad delpost å 10 000 kronor till prisutjämningsstilllägg. Av skäl, som nyss anförts, erfordras under nu löpande budgetår ytterligare medel för dylikt tilllägg åt pressattachéer. Ett belopp av 20 000 kronor utöver det i riksstaten anvisade anslaget beräknas sålunda komma att åtgå för täckande av dessa merutgifter. Riksdagens medgivande att överskrida posten med nämnda belopp torde böra inhämtas, och jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att den i avlöningsstaten för pressattachéer upptagna delposten till prisutjämningsstilllägg må för budgetåret 1949/50 överskridas med högst 20 000 kronor.

[5] **4. Avlöningar vid beskickningar och konsulat: Skrivbiträden.** I riksstaten för innevarande budgetår har till avlöningar åt skrivbiträden vid beskickningar och konsulat uppförts ett reservationsanslag av 2 600 000 kronor. En avsevärd förstärkning av detta anslag är nu erforderlig, väsentligen på nyss anförda grunder. Det belopp, som måste täckas, har efter verkställda beräkningar uppskattats till 800 000 kronor.

Jag får därför hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Avlöningar vid beskickningar och konsulat: Skrivbiträden* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1949/50 anvisa ett reservationsanslag av 800 000 kronor.

[6] **5. Avlöningar vid beskickningar och konsulat: Extra biträden och vaktbetjante.** I riksstaten för innevarande budgetår har till avlöningar åt ifrågavarande personal uppförts ett reservationsanslag av 750 000 kronor. Av skäl, som anförts under nästföregående punkt, föreligger ett behov av ytterligare medel även under detta anslag. Dessa merutgifter ha beräknats till 350 000 kronor.

Jag får alltså hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Avlöningar vid beskickningar och konsulat: Extra biträden och vaktbetjante* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1949/50 anvisa ett reservationsanslag av 350 000 kronor.

[7] **6. Kontorskostnadsersättningar åt lönade tjänstemän.** I riksstaten för innevarande budgetår har för ifrågavarande ändamål anvisats ett reservationsanslag av 210 000 kronor.

Den svenska kronans devalvering har medfört behov av ytterligare medel under detta anslag; de härav förorsakade merutgifterna ha beräknats till 32 000 kronor. Upprättandet av en beskickning i Montevideo samt en av arbetsförhållandena påkallad utvidgning av generalkonsulatets i Chicago kansli-lokaler komma även att öka kostnaderna under anslaget. För dessa ändamål erfordras sålunda 8 000 kronor. Utöver redan anvisade medel torde alltså under innevarande budgetår komma att behövas ett belopp av tillhoppa ($32\ 000 + 8\ 000 =$) 40 000 kronor.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Kontorskostnadsersättningar åt lönade tjänstemän* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1949/50 anvisa ett reservationsanslag av 40 000 kronor.

C. Internationella förhandlingar m. m.

[8] **6. Europarådet.** Med bifall till Kungl. Maj:ts proposition 214/1949 har riksdagen (skr. 379/1949) bl. a. medgivit, att Sveriges bidrag till Europarådets gemensamma kostnader finge, intill dess riksdagen kunde besluta annorlunda, bestridas från förslagsanslaget till särskilda förhandlingar med främmande makter. Detta anslag har under innevarande budgetår med stöd av sagda bemyndigande belastats med sammanlagt 134 247 kronor för gäldande av Sveriges bidrag för år 1949.

I statsverkspropositionen till innevarande års riksdag (III ht s. 10) har Kungl. Maj:t — under framhållande av att definitiva beräkningar för år 1950 då ännu ej föreläge — hemställt, att riksdagen måtte till Europarådet för budgetåret 1950/51 anvisa ett förslagsanslag av 150 000 kronor.

Rådets budget för år 1950 har nyligen fastställts till 585 445 000 franska francs, varav omkring 564 000 000 francs beräknas skola täckas genom bidrag från medlemsstaterna under förutsättning, att 1949 års budget icke

kommer att förete underskott. Sveriges bidrag skall utgå med 3,5 % i stället för tidigare 4 % och kan sålunda beräknas komma att belöpa sig till omkring 19 750 000 francs eller omkring 294 000 kronor.

För bestridande av ifrågavarande bidrag, vilket bör erläggas utan alltför långt dröjsmål, synas medel böra äskas å tilläggsstat för innevarande budgetår. Jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Europarådet* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1949/50 anvisa ett förslagsanslag av 300 000 kronor.

D. Diverse.

[9] 5. **Upplysningsverksamhet i utlandet angående Sverige.** Svenska institutet för kulturellt utbyte med utlandet, som för sin verksamhet under budgetåret 1949/50 från det för upplysningsverksamhet i utlandet angående Sverige beviljade anslaget erhållit ett statsbidrag av 400 000 kronor, har i skrivelse den 11 oktober 1949 anhållit om ett tilläggsanslag för sin verksamhet under innevarande budgetår. I skrivelsen framhålles, att den svenska kronans devalvering, framför allt i förhållande till dollarn, medfört ökade kostnader och därmed svårigheter för institutets fortsatta verksamhet. Enligt institutets beräkningar skulle merkostnaden på grund av devalveringen beröra följande i institutets budget uppförda utgiftsposter.

	Budget för 1949/50	Ökning genom devalveringen
	Kronor	Kronor
A. <i>Central och vid huvudkontoret i Stockholm bedriven verksamhet:</i>		
Filmverksamhet	45 000	2 000
Oförutsedda utgifter	6 000	4 000
B. <i>I utlandet bedriven verksamhet:</i>		
<i>Amerikas Förenta Stater:</i>		
Svenska lektorer vid amerikanska universitet	30 000	17 900
<i>Frankrike:</i>		
Svenska institutet i Paris	73 000	9 000
Svensk lektor vid universitetet i Paris	9 800	1 700
Tessin-institutet i Paris	2 000	240
<i>Italien:</i>		
Svensk lektor vid universitetet i Rom	2 700	5 000
C. <i>Allmänt kulturutbyte:</i>		
Stipendier för utlänningars studier i Sverige ..	1 000	1 520
Utställningar, svenska veckor m. m.	12 000	5 000
	Summa kronor	46 360

Anm. Härtill komma följande bidrag: för lektoraten vid amerikanska universitet 10 800 kronor från enskilt håll, för lektoratet vid universitetet i Paris 3 600 kronor från ekle-siastikdepartementet samt för lektoratet vid universitetet i Rom 2 000 kronor från samma departement och 6 000 kronor från Riksföreningen för svenskhetens bevarande i utlandet.

Såsom framgår av uppställningen, hänföra sig de genom devalveringen uppkomna merkostnaderna i främsta rummet till lektoratsverksamheten i Amerikas Förenta Stater, Frankrike och Italien. En kostnadsökning har också inträtt för institutets Paris-kontor samt för Tessin-institutet i Paris.

Merkostnaderna för utställningar ha, enligt vad som framhållits från institutets sida, sin främsta orsak i den fördyring, som inträtt beträffande verksamheten i Förenta Staterna. Därjämte beräknas redan planerad verksamhet i Frankrike och Italien komma att något fördyras. Ökningen av kostnaderna på filmkontot faller huvudsakligen på institutets filmverksamhet i Förenta Staterna.

Beträffande posten för stipendier för utlänningars studier i Sverige framhåller institutet, att stipendierna visserligen utbetalas i svensk valuta och huvudsakligen avse att täcka kostnaderna för uppehälle i Sverige men därutöver hittills i huvudsak täckt kostnaderna för resorna till och från Sverige. Dessa resor ha genom devalveringen fördyrats med en summa, som för innevarande läsårs stipendier beräknas uppgå till 1 520 kronor. Härvid har hänsyn tagits till att en del stipendier anlänt före devalveringen. Då institutet i samband med dessa stipendiers utannonsering utlovat visst resebidrag, anser sig institutet förpliktat att icke genom utebliven kompensation i realiteten minska stipendiernas storlek.

På grund av svårigheterna att exakt beräkna de kostnadsökningar, som vållas av devalveringen, anser institutet det vidare nödvändigt att höja posten för oförutsedda utgifter från tidigare beräknade 6 000 kronor till 10 000 kronor.

Departementschefen. Institutet har, såsom framgår av vad nu anförts, beräknat de av kronans devalvering föranledda merkostnaderna till 46 360 kronor. Dessa synas genomgående ha beräknats å de för ett helt budgetår belöpande utgifterna och å samtliga de bidrag, som erhållas för här ifrågakommande verksamhetsgrenar. En granskning av institutets framställning ger vid handen, att den merkostnad, som uppstår under budgetåret 1949/50 med anledning av den svenska kronans nedskrivning i september 1949 och för vilken ersättning synes böra utgå av medel under riksstatens tredje huvudtitel, bör uppskattas till ett lägre belopp än det angivna. Det erforderliga tillskottet torde kunna beräknas till 20 000 kronor, och jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Upplysningsverksamhet i utlandet angående Sverige* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1949/50 anvisa ett anslag av 20 000 kronor.

[10] 12. **Extra utgifter.** I gällande riksstat har för detta ändamål uppförts ett reservationsanslag av 30 000 kronor.

Den 30 maj 1941 medgav Kungl. Maj:t, att för staten tillhöriga inventarier å beskickningen i London, nationalmusei därstädes deponerade konstföremål samt viss av de vid beskickningen och generalkonsulatet i London

anställda tjänstemännens därstädes befintliga lösegendom finge för en kostnad av sammanlagt högst 6 000 kronor för år tagas i brittisk lagstiftning föreskriven obligatorisk försäkring mot krigsskada; kostnaden för försäkringen skulle bestridas av tredje huvudtitelns anslag till extra utgifter.

Från beskickningen i London har numera till utrikesdepartementet inkommit slutlig redovisning för ifrågavarande försäkringsavgifter, utvisande att dessa för tiden 1 juli 1941—30 juni 1945 uppgå till ett sammanlagt belopp av kronor 18 706:99. Förevarande anslag lämnar emellertid icke tillgång till täckande av denna utgift. Jag föreslår därför, att å tilläggsstat till riksstaten för innevarande budgetår ett till 19 000 kronor avrundat belopp äskas för ändamålet, och hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Extra utgifter* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1949/50 anvisa ett reservationsanslag av 19 000 kronor.

Kapitalinvesteringar.

III. Statens allmänna fastighetsfond.

[11] 4 b. Uppförande av fastighet för beskickningen i Canberra. Med bifall till Kungl. Maj:ts i proposition den 9 maj 1947 (nr 265) gjorda förslag har riksdagen (skr. nr 396) för budgetåret 1947/48 anvisat ett investeringsanslag av 650 000 kronor till uppförande av fastighet för beskickningen i Canberra. Redan innan byggnadsarbetena under våren 1948 påbörjades, visade det sig, att kostnaden för fastighetens uppförande på grund av förändringar i läget på byggnads- och arbetsmarknaden i Australien komme att icke obetydligt överskrida det tidigare beräknade beloppet. För budgetåret 1948/49 har riksdagen därför (skr. nr 463), med bifall till Kungl. Maj:ts i proposition den 15 oktober 1948 (nr 303) gjorda förslag, å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1948/49 för ifrågavarande ändamål anvisat ett investeringsanslag av 250 000 kronor. Till grund för beräkningarna för sistnämnda anslag lågo de i Australien i juni 1948 gällande byggnadskostnaderna. Hänsyn togs dock även till en då motsedd utveckling på byggnadsmarknaden, framför allt arbetslönernas stegring, varför en reserv å 30 000 kronor inräknades i anslaget.

Enligt vad beskickningen i Canberra sedermera meddelat, har utvecklingen på byggnadsmarknaden i Australien sedan sommaren 1948 fortgått i ständigt fördyrande riktning, och de ökade byggnadskostnaderna ha medfört, att all privat byggnadsverksamhet praktiskt taget avstannat. Rådande knapphet på byggnadsmateriel av skilda slag har haft till följd, att en stor del av den för beskickningshuset erforderliga materielen måste anskaffas i Sverige, vilket förorsakat en ökning av byggnadskostnaderna. Vidare har en nära två månader lång kolstrejk i Australien under sommaren 1948 förorsakat svårigheter för tegeltillverkningen i landet, vilket i sin tur

medfört högre kostnader för viss annan för bygget avsedd materiel. Beskickningen framhåller, att byggnadskostnaderna i Australien sedan år 1938 visat en genomsnittlig ökning för mindre bostadshus med i runt tal 300 %, varav nära 75 % beräknas falla på åren 1948—1950.

Slutligen må framhållas, att i Canberra sysselsatta arbetare bo i baracker, uppförda av de australiska myndigheterna, mot en veckoavgift av ursprungligen australiska pund 1.12.6. Den 1 januari 1949 höjdes veckoavgiften till australiska pund 2.5.0. Vederbörande myndigheter ha förklarat, att avgiften i fråga kunnat hållas så låg endast på den grund, att kostnaderna för arbetarnas uppehälle i Canberra subsidierats av australiska staten samt att svenska staten måste räkna med att ersätta sålunda utbetalade subsidiebelopp. Av myndigheterna har framhållits, att man framdeles komme att lämna uppgift angående storleken av dessa subsidier. Närmare uppgifter rörande subsidiebeloppens storlek eller de principer, enligt vilka de beräknas utgå, ha icke kunnat erhållas, och det är därför icke möjligt att angiva ersättningssummans storlek. Vid en beräknad subsidiering per arbetare av 15 shillings för vecka, vilken under rådande förhållanden kan synas rimlig, komme det belopp, som beskickningen skulle nödgas erlagga, i det närmaste att uppgå till 1 200 australiska pund eller omkring 15 000 kronor. Denna summa bör följaktligen inräknas i de totala byggnadskostnaderna.

Av angivna skäl är det icke möjligt att hålla utgifterna inom den år 1948 för fastighetsbygget beräknade kostnadsramen.

Enligt verkställda beräkningar av återstående kostnader för byggnadens färdigställande torde dessa komma att överstiga de år 1948 beräknade med i runt tal 160 000 kronor. Då från detta belopp bör avdragas den reserv å 30 000 kronor, vilken inräknats i det år 1948 beviljade anslaget, uppgår den direkta ökningen av byggnadskostnaderna till 130 000 kronor. En viss osäkerhet råder emellertid alltjämt beträffande de slutliga kostnaderna för en tillfartsväg, vilken måste anläggas från beskickningstomtens norra sida till huvudbyggnaden samt för vissa kostnader för frakter, elektriska installationer m. m. Härtill kommer nämnda, till 15 000 kronor beräknade ersättning för subsidier, som utbetalats från australisk sida för de vid bygget anställda arbetarnas logi och uppehälle. Slutligen torde med hänsyn till svårigheten att verkställa exakta kalkyler böra räknas med ytterligare utgifter å 25 000 kronor.

Byggnadsstyrelsen, som anmodats yttra sig rörande behovet av ytterligare anslag, har förklarat sig med hänsyn till föreliggande omständigheter icke ha något att erinra mot den angivna kostnadsberäkningen.

Departementschefen. Såsom framgår av vad sålunda anförts erfordras på grund av tidigare oförutsedda omständigheter ytterligare medel för färdigställande av beskickningsfastigheten i Canberra. Jag tillstyrker därför, att framställning härom göres till riksdagen, samt förordar, att utöver tidigare beviljade anslag å sammanlagt 900 000 kronor äskas ett belopp av 170 000 kronor.

Under hänvisning härtill får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Uppförande av fastighet för beskickningen i Canberra* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1949/50 anvisa ett investeringsanslag av 170 000 kronor.

[12] 4 c. *Iståndsättande av vissa beskickningsfastigheter.* Å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1948/49 anvisade riksdagen ett investeringsanslag av 300 000 kronor för vissa reparations- och iståndsättningsarbeten å statens fastigheter i Bern, Bryssel, Helsingfors, Köpenhamn, London, Minneapolis, Paris, San Francisco och Wien. Av olika skäl ha dessa arbeten, i vad avser fastigheterna i Bryssel och Minneapolis, hittills kunnat endast delvis utföras. Därigenom har för återstående arbeten å sistnämnda två fastigheter till följd av den svenska kronans devalvering uppkommit en kostnadsökning, vilken uppgår till i runt tal 30 000 kronor. Jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Iståndsättande av vissa beskickningsfastigheter* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1949/50 anvisa ett investeringsanslag av 30 000 kronor.

Vad ministern för utrikes ärendena sålunda, med instämmande av statsrådets övriga ledamöter, hemställt behagar Hans Maj:t Konungen bifalla samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Bengt Augustinsson.